

Список використаних джерел

1. Демчик М. Нетрадиційні техніки / М. Демчик // Палітра педагога. – 2001. – №3. – С. 14-18.
2. Микуліна А. К. Особливості розвитку творчості у дітей дошкільного віку / А.К. Микуліна // Науковий вісник Мукачівського державного університету. Серія «Педагогіка та психологія»: збірник наукових праць / ред. кол.: Товканець Г.В. (гол. ред.) та ін. – Мукачево : Видавництво МДУ, 2016. – Випуск 1 (3). – С. 192-196.
3. Шульга Л. Розвиток творчих здібностей дітей середнього дошкільного віку (на заняттях з малювання) / Л. Шульга – Запоріжжя, 2001. – 40 с.

References

1. Demchyk, M., 2001. Netradytsiini tekhniky [Nontraditional techniques]. *Teacher's palette*, 3, pp. 14-18.
2. Mykulina, A. K., 2016. Osoblyvosti rozvytku tvorchosti u ditey doshkil'noho viku [Features of development of creativity in children of preschool age]. *Scientific herald of Mukachevo State University. Series "Pedagogy and Psychology"*, 1(3), pp. 192-196.
3. Shul'ha L., 2001. *Rozvytok tvorchykh zdibnostey ditey seredn'oho doshkil'noho viku (na zanyattyakh z malyuvannya [Development of creative abilities of children of middle preschool age (in drawing lessons)]*. Zaporizhzhia.

УДК 316.7: 32(477:4)

EURÓPA RULTURÁLIS POLKÍTİKÁJA

Movcsán K., Luzsánska T., Derkács V., Kampó I.

КУЛЬТУРНА ПОЛІТИКА ЄВРОПИ

Мовчан К., Лужанська Т.Ю., Деркач В.Ю., Кампо І.О.

CULTURAL POLITICS OF EUROPE

Movcsan Kateryna, Luzhanskaya Tetiana, Derkach Victoria, Kampo Ilda

Актуальність теми дослідження обумовлена комплексним підходом до оцінки становлення та розвитку культурної політики країн Європи, у тому числі України. Культурний процес у кожній країні набуває особливого значення з точки зору іміджу країни, зростання регіональної та локальної культурної ідентичності регіонів. Забезпеченню розвитку та популяризації культурних цінностей сприятиме удосконалення організаційного, правового, економічного та інформаційного механізмів державного регулювання охороною культурної спадщини за пріоритетними напрямками. Метою дослідження є сформулювати цілісний підхід до питань оцінки культурної політики країн Європи. Для отримання результатів дослідження використано такі методи: історичний, аналізу та синтезу, абстрактно-логічний, аналітичний та інші. Аналіз останніх наукових досліджень і публікацій свідчить, що проблеми збереження та популяризації історико-культурної спадщини та пам'яток архітектури перебувають у полі зору багатьох науковців. У Європейських країнах існують різні моделі здійснення культурної політики, у межах яких кожна держава має свої особливості формування та реалізації стратегії політики та державного управління щодо об'єктів культурної спадщини, які потребують збереження та захисту. Система державно-приватного партнерства в галузі збереження культурної спадщини на умовах концесії дає значний позитивний результат. Одна з основних сучасних тенденцій із збереження культурної спадщини є превентивна консервація. Однією з умов інтеграції України до європейського та світового співтовариства є забезпечення

збереження культурного надбання як частини світової культури. Досягнення цієї мети потребує узгодження чинного законодавства України про охорону культурної спадщини з міжнародно-правовими стандартами, запозичення світового досвіду збереження цінностей та дотримання рекомендацій міжнародних організацій. Подальшого дослідження потребують питання обґрунтування інноваційних підходів до збереження історико-культурної спадщини та пам'яток архітектури в країнах Європи, у тому числі в Україні.

Ключові слова: культурний простір, культурна спадщина, культурні цінності, культурний процес, моделі культурної політики, регулювання культурної політики.

The urgency of the research topic is due to the comprehensive approach to assessing the formation and development of cultural policy of the European countries, including Ukraine. The cultural process in each country is of particular importance in terms of the image of the country, the growth of the regional and local cultural identity of the regions. Improvement of the organizational, legal, economic and information mechanisms of state regulation of the protection of cultural heritage in priority areas will help to ensure the development and popularization of cultural values. The aim of the study is to form a holistic approach to the issues of European cultural policy assessment. To obtain the results of the research, the following methods were used: historical, analysis and synthesis, abstract-logical, analytical, and others. The analysis of the latest scientific studies and publications shows that the problems of preservation and popularization of historical and cultural heritage and architectural monuments are in the sight of many scholars. In European countries, there are different models of implementing cultural policies, within which each state has its own peculiarities in the formulation and implementation of a policy strategy and public administration regarding objects of cultural heritage that need to be preserved and protected. The system of state-private partnership in the field of conservation of cultural heritage on the conditions of concession gives a significant positive result. One of the main current trends in preservation of cultural heritage is preventive conservation. One of the conditions for Ukraine's integration into the European and world community is to ensure the preservation of cultural heritage as a part of world culture. Achieving this goal requires the harmonization of the current Ukrainian legislation on the protection of cultural heritage with international legal standards, the adoption of world-wide experience in preservation of values and observance of recommendations of international organizations. Further research needs a substantiation of innovative approaches to the preservation of historical and cultural heritage and architectural monuments in the countries of Europe, including Ukraine.

Key words: cultural space, cultural heritage, cultural values, cultural process, models of cultural policy, regulation of cultural policy.

A posztindusztriális fejlődési szakasz, amelyet a világ vezető országai elértek, a világ kulturális terében bekövetkezett nagy változások egyik oka. Minden egyes ország imázsában különösen fontos szerepet kapnak a kulturális folyamatok, valamint a régiók regionális és helyi kulturális identitásának növekedésében, a versenyképességben és a befektetések vonzerejében.

A kiemelt területeken a kulturális örökség védelmének állami szabályozásának szervezeti, jogi, gazdasági és információs mechanizmusainak fejlesztése hozzájárul a kulturális értékek fejlődéséhez és népszerűsítéséhez. A történelmi és kulturális örökség és építészeti műemlékek védelmének egyik legfontosabb kérdése az állami tulajdonú intézmények tevékenységének javítása egy olyan mechanizmusrendszer kialakítása révén, amely a memorandum működésének koordinálását szolgálja.

Elemezve a legújabb kutatásokat és publikációkat azt mutatják, hogy a történelmi és kulturális örökségek valamint a műemlékek megőrzésének problémája számos tudós látómezejébe került, köztük olyanokéba, mint: V. Akulenko, M. Boguslavsky, V. Gorbyk, T. Katkova, T. Kurylo, O. Ikonnikov, O. Malysheva, T. Mohilina, O. Uszenko, N. Feszenko, V. Holodok és mások. A hazai és külföldi kutatók tudományos munkája lehetővé teszi egy bizonyos probléma megoldását.

De a legtöbb ilyen alkotás a kulturális örökség különleges kérdéseire vonatkozik. Ezért az általános probléma korábban nem rendezett részei között megalapozza az ukrán történelmi és kulturális örökség megőrzésének innovatív megközelítéseit.

Hogy megtalálják annak a módját, hogy hogyan javítsák a nemzeti kulturális örökségek megőrzésének fontos területeit szükséges elemezni a nemzetközi tapasztalatokat, különösen az Európai Unióban. Bár erre a kérdésre fókuszálnak számos kiadványban olyan tudósok, mint V. Akulenko, A. Humenyuk, T. Kurylo, N. Melnychenko, N. Pelivanova és mások, ez korántsem elegendő.

A vizsgálatok azt mutatják, hogy az állami szabályozási mechanizmusok, a történelmi és kulturális örökségek valamint a műemlékek terén, amelyek ma is használatosak, gyakran hatástalanok és nem elégségesek a nem teljes kivitelezések miatt, objektív és szubjektív az okokból kifolyólag. Ezért a műemlékvédelmi szektor szférájának fejlesztési céljának elérése érdekében a meglévő problémák többségét hatékony szabályozási mechanizmusok bevezetésével kell kezelni, amelyek magukban foglalják az e terület tevékenységeinek összehangolására szolgáló mechanizmusokat. Az ilyen rendszer hatékony működése a fejlesztésért felelős struktúrák tervezése, szabályozása, koordinálása és ellenőrzése nélkül lehetetlen.

Az olyan nemzetközi kulturális szervezetek, mint az UNESCO és az ICOMOS aktív jogi fejlődésének köszönhetően létrejött az emberiség kulturális örökségének védelmére vonatkozó nemzetközi jog megteremtése. Ukrajnának a kulturális örökség védelmére vonatkozó nemzetközi normákhoz való közelítésével kapcsolatos pozitív tapasztalata az UNESCO és az Európa Tanács legtöbb nemzetközi dokumentumának ratifikálása ezen a területen. Ukrajnában a nemzeti törvényhozás részévé nyilvánították: A világ kulturális és természeti örökségének védelméről szóló egyezményt 1972.11.16, Egyezmény a kulturális javak tiltott behozatalának, exportjának és átruházásának megtiltására és megakadályozására irányuló intézkedésekről 1970.11.14, A víz alatti kulturális örökség védelméről szóló egyezmény 2001.11.02, Európai kulturális egyezmény 1954.12.19, Egyezmény az európai építészeti örökség védelméről 1985.10.03, A régészeti örökség védelméről szóló európai egyezmény (módosított) a 1992.01.16, az Európai Táj Egyezmény 2000.10.20, Rigai Charta a kulturális örökség eredetiségéről és történelmi rekonstrukciójáról 2000.10.24, és hasonlókat [4].

Az európai országokban különböző modellek vannak a kulturális politikák megvalósításában, amelyekben belül minden államnak sajátosságai vannak a politikák és a közigazgatás szakpolitikájának kialakításában és végrehajtásában a kulturális örökség tárgyait illetően, amelyeket meg kell őrizni és védeni kell.

Az európai kultúra fejlődésének fordulópontja a második világháború volt, amely megerősítette azon meggyőződését, hogy az európai egység a béke erősítésének egyik erős eszköze lehet. Azóta az európai kulturális politika az "egység a sokféleségben" elvén alapul.

1972 a kulturális örökség védelme szempontjából jelentős volt. November 16-án az UNESCO Általános Konferenciájának XVII. ülészakán elfogadták az "A világ kulturális és természeti örökségének védelméről" szóló egyezményt. 1975-ben az Egyezményt 21 állam ratifikálta, és fennállásának 40. éve alkalmából mintegy 170 ország csatlakozott hozzájuk. A részes államok számával a világörökség védelméről szóló egyezmény az UNESCO más nemzetközi programjai között a leginkább reprezentatív. Az egyezmény hatékonyságának javítása érdekében 1976-ban megalakult az EGSZB és a Világörökségi Alap. Az egyezmény felvázolja a kulturális (1. cikk) és a természeti örökség fogalmát (2. cikk). Az egyezményben részes valamennyi fél az Egyezmény célkitűzéseinek elérése érdekében általános politikát folytat a természeti és kulturális örökség védelmére, megőrzésére és előmozdítására (5. cikk). Az Egyezmény minden fele vállalja, hogy nem szándékozik olyan szándékos cselekményeket igénybe venni, amelyek közvetlenül vagy közvetve károsíthatják a jelen Egyezmény más részes államok területén található kulturális és természeti örökséget (6.2. Cikk) [4].

A huszadik század nyolcvanas éve óta az európai országok kulturális politikája a hatáskör decentralizációjának elvén alapult. A szövetségi közigazgatási rendszerrel rendelkező államokban,

mint például Németországban, Belgiumban és Ausztriában a regionális kulturális politika területén a döntéshozatali képesség ma, mint akkor, teljes egészében a regionális közigazgatás tulajdonában van. Az állami hatalom hatáskörén belül csak kiegészítő vagy elhanyagolható koordináló funkciók vannak [3. 130]. Franciaországban például a kulturális politika decentralizációjának elve a regionális központok létrehozása volt a kultúra területén, a központtal alárendelve.

Az európai országok kulturális politikájában szerzett pozitív tapasztalat a múlt század 90-es évének korszaka, mivel növekvő érdeklődés mutatkozik a kulturális befektetések kilátásai iránt, alapvető fontosságának megértése, a társadalmi fejlődésre és a társadalmi problémák megoldására irányuló különböző politikai célok és stratégiák szolgálata. Megkezdődött a köz- és magánszféra közötti partnerszervezetek létrehozása, amelyek magukban foglalják a kulturális értékek piacának fejlődését, az állam és a magánvállalkozások közös részvételét e piac kialakításában, a költséghatékony projektekben a kultúra területén [1].

Az állami-magán partnerség úgynevezett "angol" modellje 1992-re nyúlik vissza, amikor D. Majoru kormánya bejelentette az állami vagyongazdálkodás új koncepcióját - a magánfinanszírozási kezdeményezést. E fogalomnak megfelelően hosszú távú szerződéseket és szolgáltatási megállapodásokat kötnek a magánszektor képviselőivel, amelyek általában tartalmazzák a befektetési kötelezettség egyik fő feltételeit [5].

A tapasztalat azt mutatja, hogy a rendszer az állami-magán partnerség a kulturális örökség megőrzésével koncesszióba ad pozitív eredményt. A kulturális örökség megőrzésének egyik legfontosabb tendenciája a megelőzés. Általánosságban a megelőzés megelőzést jelent: a megelőzés segít elkerülni a nem kívánt eseményeket, negatív következményeket vagy elhalasztani őket. A megelőzés magában foglalja a megsemmisítési folyamatok megelőzését vagy lassítását. A megelőző megőrzési intézkedések közé tartoznak a megelőző intézkedések, amelyek magukban foglalják a megfelelő beltéri éghajlatot, a védő világítást, a jogi védelmet, a nyomon követést és a releváns programhasználati emlékművek kialakítását biztosító intézkedéseket. A megelőző megőrzés fogalmát a múlt század 90-es évében mutatták be, amikor a kulturális örökség megőrzésére irányuló megelőző intézkedések iránti igényt tudatosították, amikor világossá vált, hogy a megelőző megőrzés megóvja az erőforrásokat [2].

A preventív megőrzés módszereinek és technikáinak szintézisét előkészítő munkát nemzetközi bizottságok és ágazati intézmények hajtották végre, 1993-ban pedig a washingtoni Nemzetközi Múzeumi Tanács (Conservative Committee, iCOM-SS) Konzervatív Bizottsága létrehozta a Preventív Megőrzési Munkacsoportot, amely ezen a területen konkrét kérdésekkel foglalkozott a múzeumokban, könyvtárakban és levéltárakban. A Nemzetközi Történelmi és Művészeti Művek Intézete 1994-ben nemzetközi szakértői találkozót szervezett a megelőző megőrzés témájára Ottawában [1].

Az UNESCO Világörökség-központja olyan programokat hajt végre, amelyek célja az örökség megelőző megőrzésének, nyomon követésének és megőrzésének nemzetközi hálózatának létrehozása. A programok az Európai Unió által támogatott "Építészeti örökség megőrzésére és nyomon követésére szolgáló szemináriumok" (SPRECOMAH) projekten alapulnak. 2007-ben a Flandriai Műemlékvédelmi Osztály és a Raymond Lemayre nevű nemzetközi megőrzési központ új kezdeményezése keretében a Lewen Katolikus Egyetem megkezdte a nemzetközi preventív konzerválási és nyomon követési hálózat kialakítását az UNESCO Kulturális Örökség Központjának. A preventív megőrzés témája sokrétű, akár csak végrehajtásának tapasztalata az európai országokban.

Az egyes országok kulturális örökségének megőrzésének fő szempontja az UNESCO irányelveinek követése. A 2014-2021-es középtávú stratégiával összhangban az UNESCO szabályozási kerete a nemzetközi együttműködés és párbeszéd egyedülálló globális platformjaként szolgál. Egy emberi jogokon alapuló megközelítésen alapuló holisztikus kultúra-gazdálkodási rendszert hoznak létre, amely közös értékeken, kölcsönös elkötelezettségen, a kulturális sokszínűség tiszteletben tartásáról, az ötletek szabad áramlásáról és a kollektív felelősségvállalásról. A Szervezet egyezményeinek, ajánlásainak, nyilatkozatainak és kormányközi programjainak

végrehajtása nemzetközi szinten folytatott párbeszédben és együttműködésben részt vesz az államokban, elősegítve ezzel a befogadó irányítást és a tudás és a bevált gyakorlatok politikai szintű megosztását.

Az idegenforgalmi fogyasztás összetett, az idegenforgalmi ágazat turisztikai fogyasztásának egy speciális formája. Az idegenforgalmi fogyasztás különböző áruk és szolgáltatások komplexumából, a turista motivációs igényeit kielégítő anyagi és szellemi turisztikai termékekből, valamint a megfelelő utazási életmód biztosításához kapcsolódó igényekből áll. Ennek a fogyasztói típusnak köszönhetően a fogyasztó átfogó benyomást kap a pihenésről, elégedettséget és gyógyulást, az idegenforgalmi termékgyártó pedig - jövedelmet [4].

Bár az idegenforgalom fogyasztása mindig összetett, a komplexum összetétele folyamatosan változik. Ezek a változások a lakossági szükségletek növekedésének objektív törvényének eredménye. Az objektív feltételek és a szubjektív tényezők kombinált hatása következtében újabb és újabb fogyasztói igények vannak, amelyek különböző feltételek mellett a kínálati piacon valósulnak meg. Az új szolgáltatások és áruk kínálata viszont a kereslete és a fogyasztás növekedését serkentik. Más szóval, az idegenforgalmi fogyasztás komplexumát a dinamizmus és a diverzifikáció jellemzi, mivel a kereslet megváltoztatja az innovatív termékként megjelenő kínálatot és szolgáltatásokat, rövid időre az idegenforgalmi fogyasztás alapvető összetevőivé válnak.

A fogyasztás feltételei a belső piac fejlődésének módjaitól, a hazai idegenforgalmi ágazat lehetőségeitől függenek. A fogyasztási feltételek heterogenitása a hazai piacnak a makroregionális és világrendszerhez való integrációjának mértékétől is függ. Az intenzív fejlődés magában foglalja a kínálat folyamatos frissítését a piaci kereslet vizsgálódása alapján, a megnövekvő verseny feltételeinek megfelelően.

A fogyasztási feltételek heterogenitása objektíven meghatározza a differenciált turistabérlet kialakítását. Megkülönböztetnek "időbeli" bérleti díjat, amelyet a turistaszezon időtartalmát határoz meg, és a "területi" bérleti díjat, amely attól függ, hogy milyen feltételekkel része egy terület a turisztikai folyamatnak. A területi bérleti díj nagysága függ az erőforrások vonzerejétől (még egyedülállóságától), a terület infrastruktúrájától és földrajzi elhelyezkedésétől, a társadalmi-gazdasági fejlődésének szintjétől, és az optimális fogyasztási feltételek megteremtéséhez szükséges költségek összegétől [1].

A turisztikai fogyasztásra hatással van a ráfordítások összege, a turisták fizetőképességét, az áruk és szolgáltatások ára, költségek intenzitása. A költségeket lehet osztani az általános (bruttó) összegre, amely az összeg, ami az összes készpénzes költségeket jelenti az utazás során, és az úgynevezett „tisztá” költséget, azok a kiadások, amelyek az utazási időszakban keletkeznek, amelyek ugyanabban az időszakban otthon maradás esetén is elköltésre kerülnek. Turisztikai fogyasztás szerkezetében részt képeznek az egyes turisztikai termékek és szolgáltatások ráfordításai is. A pihenési hely társadalmi környezete hely befolyásolja a turisztikai fogyasztás jellegét és intenzitását, illetve befolyásolja az egyes szolgáltatások és az áruk kiválasztását. A pszichológusok a turista viselkedésében bekövetkezett változásokat vettek észre, ahhoz viszonyítva, ahogyan az otthoni környezetben viselkednek. Másrészt, „belecsöppen” egy másik környezetbe, rövidtávra, ahol rosszabban orientálódik a gazdasági körülményekben, mint a lakóhelyükön, ami növeli annak valószínűségét, hogy rossz minőségű árukra és szolgáltatásokra költ [2].

A turisztikai fogyasztás (mennyiségét és szerkezetét) befolyásolják az objektív gazdasági és társadalmi feltételek, jogi és külkereskedelmi tényezők, fogyasztói jellemzők és a szubjektív pszichológiai motiváció. A idegenforgalmi fogyasztás egy átfogó mutatója a turisztikai piacon, amely objektíven tükrözi a térbeli-időbeli heterogenitást.

Felhasznált irodalom jegyzék

1. Katkova T.A. Kulturális örökség fogalma a nemzetközi és az ukrán jogszabályok szerint/ Katkova T., Jog és biztonságos. - 2005. -№ 5- P. 14-152.
2. Kolodina E., Radionov O. A. Közés a magánszféra közötti partnerség fejlesztési

problémái és kilátásai a kultúra területén / Kolodina E., Radionov O. Izvestiya IGEA. - 2013. - № 4 (90). - P.114-119.

3. A Kulturális Minisztérium bemutatja az ütemterv-projektet "Kultúra 2025. Hosszú távú nemzeti kulturális stratégia" // Ukrajna Kulturális Minisztérium hivatalos honlapja: - [Elektronikus erőforrás] - Hozzáférési mód: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/376119>

4. Mogilina T. S. Nemzetközi tapasztalat a kulturális örökség megőrzésében és az ukrán memorandumvédelmi törvényben / T. S. Moghilin. - K. : Stílusos. - 2002 - 195 p.

5. Cholodok V. A. Kulturális örökség védelmét biztosító külügyminisztérium Ukrajnában: a szerző absztraktja. Dis... Jelölt állami tudományok Exercise. : 25.00.02 / V.D. Cholodok V.; Nat. Acad. állam. Exercise. az ukrán elnök, Kharkiv. Location. in-t állapotban Exercise. - Kharkiv, 2014. - 20 p.

References

1. Katkova T. H. 2005. "Ponyattya kul'turnoyi spadshchyny za mizhnarodnym ta ukrayins'kym zakonodavstvom [Concept of cultural heritage in accordance with international and Ukrainian legislation] ". Right and safety 5: 148–152.

2. Kolodyna, E.A., and O.V. Radyonova. 2013. "Problemy y perspektyvy razvytyya pablychno-chastnoho partnerstva v sfere kul'tury [Problems and prospects of development of public-private partnership in the field of culture]". IGEA news 4 (90): 114-119.

3. Minkul'tury prezentuye proekt Dorozhn'oyi karty – "Kul'tura 2025. Dovhostrokovna natsional'na kul'turna stratehiya" [Ministry of Culture presents the project of Roadmap - "Culture 2025. Long-term National Cultural Strategy"]. <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/376119>.

4. Mohilina, T. S. 2002. Mizhnarodnyy dosvid okhorony kul'turnoyi spadshchyny ta pam'yatkookhoronne zakonodavstvo Ukrayiny [International experience in the protection of cultural heritage and Ukrainian memorial protection legislation]. Kiev: Stylos.

5. Kholodok, V.D. 2014. "Derzhavne upravlinnya okhoronoyu kul'turnoyi spadshchyny v Ukrayini [State Department for the Protection of the Cultural Heritage in Ukraine]." Author's abstract. dis. cand. sciences from state. admin., Kharkiv Regional Institute of State Administration.

УДК [316.624:394.86]:2-057.87

DOI: 10.31339/2617-0833-2018-2(25)-143-150

ПСИХОПРОФІЛАКТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ РЕЛІГІЙНОЇ ВІРИ У ПРОТИДІЇ СУЇЦИДАЛЬНИМ ТЕНДЕНЦІЯМ У СЕРЕДОВИЩІ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ

Олійник А. В.

PSYCHOPREVENTIVE POTENTIAL OF RELIGIOUS FAITH IN COUNTERACTION OF SUICIDAL TENDENCIES WITHIN STUDENT'S ENVIROMENTS

Oliinyk Alla

У статті проаналізована проблема психопрофілактичного потенціалу релігійної віри у протидії суїцидальним тенденціям у середовищі студентської молоді. Психопрофілактична сутність релігійної віри полягає в тому, що вона відвертає увагу людини від душевної скрути, формує позитивний і цілісний погляд на світ, рятує у складних життєвих ситуаціях, допомагає зрозуміти те, що не зрозуміло, прийняти, змиритися з тим, що неможливо змінити, сповнює все її єство життєдайними вірою, надією та любов'ю. Стимулюючи душевну гармонію та оптимізм віруючих, нейтралізуючи руйнівні, тривожні емоції людини, релігійна віра містить потужний потенціал зцілення.

Ключові слова: суїцид, суїцидальні тенденції, психопрофілактичний потенціал, релігія, релігійна віра, студентська молодь.

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>